DANIELA KROLUPPEROVÁ

POZOR P(l)ES

Ilustrace
Ivona Knechtlová

mladá fronta

Pozor p(l)es

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

Daniela Krolupperová

Pozor p(l)es – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

POZOR P(ℓ)ES

DANIELA KROLUPPEROVÁ

POZOR P(l)ES

Ilustrovala
Ivona Knechtlová

mladá fronta

Restorio

Až se vrátíte z tohoto parádního dobrodružství, můžete na něj vyslat další odvážné čtenáře. Stačí se vypravit na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Text © Daniela Krolupperová, 2024
Illustrations © Ivona Knechtlová, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-204-6367-8
ISBN e-knihy 978-80-204-6371-5 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

PSÍ ŽIVOT

Nikdo ji neslyšel. Jako vždycky.

Já ji samo sebou poznala hned. Už ve chvíli, kdy se dole v domě ozvalo cvaknutí zámku. Zvuk kroků je poznávací znamení. Jako kdyby na celé kolo volala: „Jsem tady!“ Jasná věc pro každé štěně. Haf že jo.

Jenomže ony jsou lidi, takže neslyšely nic. Slabě jsem na ně vyštěkla: „Už jde!“ Ani nezaznamenaly,

že na ně mluvím. Hopsaly na gauči, házely po sobě i po mně polštáře a chechtaly se. Byla to legrace. Bavily jsme se tak od té doby, co společně přišly. Nejstarší Verča už byla velká a směla chodit domů sama bez doprovodu rodičů. Takže po kroužcích vyzvedávala i sestry.

Všimly si jí, až když vešla do předsíně. To se přeslechnout nedalo.

Měla jsem radost, že je doma další můj člověk. Vyběhla jsem ji přivítat. Vesele jsem

vyskakovala a vrtěla ocáskem. Tedy spíš – sekala jsem s ním do botníku. Skákat na ni jsem si netroufla. Člověk, na kterého ze samé radosti skočím, totiž často spadne. Potom se na mě zlobí. Nemám ráda, když se na mě lidé z mé smečky zlobí. Tak se je snažím nerozzlobit.

Pak bylo všechno jako obvykle. Když vešla do bytu, vymrštily se z gauče, jako by je vystřelil prakem. Vyřítily se k psacím stolům. Začaly listovat v učebnicích a sešitech. Předstíraly, že se nemůžou odtrhnout od učení. No haf!

Pak se zase tvářily překvapeně, že ji vidí.

„Jé, ahoj mami!“

„Už jsi doma?“

„Jak ses měla?“ volaly na ni vesele.

„Dobře, co vy?“ odpověděla Velká. Vyměnila si násady na tlapky a vešla do jejich pelechu. Ještě ve dveřích se zamračila: „Tady to teda zase vypadá!“

Rozhlédla se a povzdechla si: „Co dělá slupka od banánu na knihovně? Jak to, že nemáte bačkory? Proč se v posteli válí fixy? Kdo sem položil ohryzek?“

Vzala ohryzek do přední tlapky a dál se pozorně rozhlížela.

„Špinavé ponožky na psacím stole?!“ zeptala se znechuceně a chňapla po nich. Tak zjistila, že smrduté kousky oděvu sloužily jako úkryt pro slizkou lepivou hmotu. Nejmenší Malá

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Pozor p(l)es!*.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.